

Dosarul nr. 2ra-1258/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: V. Gîrleanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: I. Secrieru, I. Cotruță, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecători

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ghenadie Danciuc și Vasile Cebotari,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Ghenadie Danciuc și Vasile Cebotari împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura mun. Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 02 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Ghenadie Danciuc și Vasile Cebotari, fiind menținută hotărârea din 10 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 22 aprilie 2019, Ghenadie Danciuc și Vasile Cebotari au depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, la 12 iulie 2013, Ghenadie Danciuc a încheiat cu SRL „Norelit Investgrup”, contract de investiție în reconstrucția blocului locativ și construcția apartamentului nr. 47, costul acestuia fiind de 47000 euro, iar termenul de finisarea a construcției și dare în exploatare a fost anul 2014. Obligațiile de plată, conform contractului, au fost executate acesta, însă SRL „Norelit Investgrup” nu și-a executat obligațiile. Ulterior, la 29 octombrie 2014 și Vasile Cebotari a încheiat cu SRL „Norelit Investgrup”, contract de investiție în reconstrucția blocului locativ și construcția apartamentului nr. 55, costul fiind de 29035 euro, cu termen de finisare și dare în exploatare în semestrul II al anului 2014. La fel, obligațiile de plată, conform contractului, au fost executate de către Cebotari Vasile, iar SRL „Norelit Investgrup” nu și-a executat obligațiile.

Ghenadie Danciuc și Vasile Cebotari au notat că potrivit certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 343i/12 din 20 iunie 2012 s-a certificat elaborarea documentației de proiect pentru reconstrucția cu extinderea pe orizontală și verticală a blocului locativ existent nr.1 din str. Academician Andrei Saharov, mun. Chișinău, regimul de înălțime maximal fiind P+5E+M. În baza certificatului de urbanism și

documentația de proiect nr. 114, elaborată de către AO „Tecton-Z” SRL, la 03 octombrie 2012, de către Primăria mun. Chișinău a fost eliberată autorizație de construcție nr. 608 (înregistrată cu nr. 1120 din 08 octombrie 2012). Durata executării lucrărilor nu ar fi trebuit să depășească 24 de luni.

Reclamanții au mai relatat că în virtutea faptului că a fost pornită o cauză penală pentru o infracțiune de escrocherie, era evident că organul de urmărire penală trebuia să verifice dacă factorii de decizie ale SRL „Norelit Investgrup” aveau toate actele și documentația de proiect necesară pentru începerea și finisarea construcției, deoarece SRL „Norelit Investgrup” a construit cu 2 etaje mai mult decât permite regimul maximal de înălțime, fără a obține un alt certificat de urbanism și autorizație de construcție. Realizând lucrări neautorizate și periclitând recepția construcției conform Regulamentului de recepție a construcțiilor și instalațiilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 285 din 23 mai 1996 și punând în pericol posibilitatea transmiterii dreptului de proprietate către cumpărători, au creat riscul declarării nulității actelor juridice încheiate, deoarece o construcție ilicită nu poate constitui obiectul material al niciunui act juridic sau drept real, circumstanțe care nu au fost verificate de către organul de urmărire penală.

Ghenadie Danciuc și Vasile Cebotari au specificat că etajele construite neautorizat pot afecta trăinicia și stabilitatea blocului locativ din str. Academician Andrei Saharov 1, mun. Chișinău, constituind un pericol pentru viața și sănătatea oamenilor, deoarece potrivit raportului de expertiză tehnică, se permite executarea regimului maximal de înălțime din P+5E+M, întrebare la care trebuie să răspundă expertiză tehnică în construcție, circumstanțe care nu au fost verificate de organul de urmărire penală.

Totodată, reclamanții au menționat că factorii de decizie ale SRL „Norelit Investgrup” nu s-au preocupat din timp de întocmirea proiectelor pentru conectarea blocului la sistemul de gazificare, electricitate, apeduct și canalizare, instalarea rețelelor de alimentare cu apă, electrificare, gazificare pentru fiecare apartament în parte, lipsesc proiecte pentru sistemul de ventilare, etc, circumstanțe care nu au fost verificate de către organul de urmărire penală. Aceste constatări clar indică faptul că factorii de decizie ale SRL „Norelit Investgrup” nu au avut intenția de a finisa blocul locativ. Or, întreprinderea a fost înregistrată în anul 2012, asociați/fondatori fiind Ruslan Pulbere, Serghei Molceanov, Norbertas Andriušchevicius, administrator fiind Roman Gumeniuc.

Mai mult, Ghenadie Danciuc și Vasile Cebotari au indicat că în vara anului 2015, asociații au vândut lui Igori Grossu - 99% și lui Petru Vișnevschi - 1 % din capitalul statutar al întreprinderii, administrator a fost desemnat Igori Grossu. Persoanele indicate sunt considerate factorii de decizie ale SRL „Norelit Investgrup”, care nu au fost audiați în cauza penală.

Reclamanții au notat că potrivit controalelor efectuate de Inspekția de Stat în Construcție și actelor de reacționare întocmite, blocul locativ a fost construit cu grave încălcări la capitolul calitatea de construcție, au fost întocmite actele de reacționare cu sistarea lucrărilor de construcție, circumstanțe care nu au fost verificate de către organul de urmărire penală. De asemenea, există încălcări depistate din partea SA „Chișinău-Gaz”, referitor la construcția blocului pe țeava magistrală de alimentare cu gaze naturale de presiune medie (motiv pentru care a fost deconectată alimentarea cu gaze naturale a blocului locativ existent de 2 etaje),

circumstanțe care, la fel nu au fost verificate de către organul de urmărire penală.

Suplimentar, Ghenadie Danciuc și Vasile Cebotari au menționat că blocul locativ nu a fost finisat, sunt necesare de a fi efectuate mai multe lucrări, dintre care repararea și finisarea fațadei casei, scara blocului, lucrări de zidărie, amenajarea teritoriului, sunt necesare lucrări de proiectare, expertizare, înlăturarea încălcărilor depistate. Toate apartamentele din blocul locativ sunt vândute, pentru care deja s-a achitat, însă nici aceste circumstanțe nu au fost verificate de către organul de urmărire penală. Totodată, întreprinderea în afară de faptul că nu a finisat blocul locativ, din bani acumulați din contractele de investiții, a acumulat datorii de peste 2 milioane de lei, oficial constatate în contabilitatea întreprinderii. Pe lângă aceasta mai sunt datorii care nu au fost contabilizate în modul stabilit (cu întocmirea ordinului de încasare a numerarului și cu eliberarea chitanțelor) de către administratorul întreprinderii, banii fiind însușiți de către acesta.

Reclamanții au relatat că, la 29 iunie 2016 s-au adresat cu plângere la CNA privind atragerea la răspundere a factorilor de decizie ale SRL „Norelit Investgrup”. În cadrul examinării plângerii a fost audiat administratorul SRL „Norelit Investgrup”, Igori Grossu, iar alte acțiuni nu au fost efectuate. Plângerea a fost expediată după competență teritorială la Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, iar de către procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău plângerea a fost remisă Inspectoratului de Poliție sect. Rîșcani, mun. Chișinău. În cadrul examinării plângerii de către ofițerul de urmărire penală Adam I., au fost luate explicații doar de la 5 persoane, victime ale infracțiunii, iar alte acțiuni nu au fost întreprinse. Inspectoratul de Poliție de două ori a propus procurorului neînceperea urmăririi penale, fără a efectua o cercetare obiectivă, completă și sub toate aspectele.

Ghenadie Danciuc și Vasile Cebotari au adăugat că, la 13 septembrie 2016, împreună cu alte persoane s-au adresat repetat cu plângere deja Procurorului mun. Chișinău, d-lui Igor Popa, privind atragerea la răspundere penală a persoanelor care au fondat și gestionat SRL „Norelit Investgrup”. La 21 septembrie 2016, de către Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, în baza art.190 alin. (5) Cod penal a fost pornit dosar penal, pe faptul că în perioada anilor 2012-2016, factorii de decizie ale SRL „Norelit Investgrup” intenționat, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretext de a construi apartamente, au dobândit ilicit mijloace financiare de la cumpărători, însă nu și-au onorat obligațiunile, blocul locativ nefiind finalizat și dat în exploatare.

Reclamanții au susținut că cauza penală a fost expediată pentru efectuarea urmăririi penale, secției de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție sect. Rîșcani, mun. Chișinău care nu a întreprins nicio acțiune de urmărire penală. Totodată, prin ordonanța procurorului mun. Chișinău, Igor Popa, cauza penală a fost retrasă de la Procuratura mun. Chișinău, sediul Rîșcani și transmisă Procuraturii mun. Chișinău. Efectuarea urmăririi penale a fost atribuită Direcției de Poliție mun. Chișinău, fiind recunoscuți și audiați în calitate de părți vătămate: Ghenadie Danciuc, Vasile Cebotari și alte persoane. De către procuror a fost recunoscut și audiat în calitate de învinuit Igori Grossu, administratorul SRL „Norelit Investgrup”. În cadrul acțiunilor efectuate s-a stabilit că suma pagubei cauzate de către factorii de decizie ale SRL „Norelit Investgrup” depășește 5000 unități convenționale, care conform art. 270¹ alin.(3) Cod de procedură penală este de competența Procuraturii Anticorupție a Republicii Moldova. Astfel, în baza art. 270¹ alin. (3) Cod de

procedură penală, prin ordonanța Procurorului General, cauza penală a fost preluată de către Procuratura Anticorupție conform competenței materiale.

Ghenadie Danciuc și Vasile Cebotari au mai menționat că, la 06 iulie 2017, a fost pornită cauza penală în baza art. 191 alin. (5) Cod penal. Prin ordonanța Procurorului General, cauzei penale i-a fost atribuită competența efectuării urmăririi penale Procuraturii Anticorupție și a fost conexasă cu precedentul dosar, însă în prezent, cauza penală a fost expedită iarăși spre efectuarea urmăririi penale conform competenței teritoriale Procuraturii mun. Chișinău, sediul Rîșcani, pentru exercitarea urmăririi penale. Astfel, pe cauza penală au lucrat 5 procurori și mai mulți ofițeri de urmărire penală, însă fără nicio finalitate.

Mai mult, reclamanții au comunicat că, la 31 iulie 2017, de către partea vătămată Ghenadie Danciuc a fost depusă cerere de accelerare a urmăririi penale, care a fost respinsă de către instanța de judecată. La 11 ianuarie 2019, la cererea privind comunicarea rezultatelor urmăririi penale, Procuratura Anticorupție a comunicat că au fost audiate doar 35 persoane (din 49), s-au ridicat rulajele bancare, a fost efectuată verificarea de către Inspekția de Stat în Construcție a deficiențelor în construcție și a menționat că sunt necesare de efectuat alte acțiuni conform planului de acțiuni. Despre acțiunile planificate de urmărire penală se menționează că este necesar dispunerea efectuării expertizei, stabilirea implicării persoanelor administratori din perioada anului 2014, etc, însă din răspunsul parvenit de la Procuratura Anticorupție reiese că până în prezent nu toate părțile vătămate au fost audiate; despre expertiza tehnică în construcție pentru așa gen de infracțiuni nici nu se amintește, care poate fi unicul mijloc de probă prin care se poate stabili volumul și valoarea cheltuielilor lucrărilor de construcție efectuate, starea tehnică a construcției în cazul supraetajării și efectuarea lucrărilor necalitative; procuratura a luat în considerație doar administratorii întreprinderii, ca factori de decizie, fără a-i stabili și audia asociații întreprinderii care sunt de fapt factori de decizie ale întreprinderii conform Legii privind societățile cu răspundere limitată, Legea cu privire la antreprenoriat și întreprindere, deoarece toate deciziile le i-au asociații/fondatorii, iar administratorii sunt persoane angajate care execută deciziile asociaților și răspund față de aceștia, mai ales că unele apartamente au fost procurate de asociați și rudele acestora, ulterior fiind vândute.

În continuare, reclamanții au notat că la plângerea lui Vasile Cebotari împotriva inacțiunii procurorului, adresată procurorului Anticorupție, până în prezent nu a primit niciun răspuns. La 04 aprilie 2019, a fost depusă cerere de accelerare, care a fost respinsă prin încheierea judecătorului de instrucție, care nu poate fi contestată. Astfel, de către organul de urmărire penală a fost dispusă efectuarea inspekției financiare a întreprinderii. Potrivit rezultatelor inspekției financiare la SRL „Norelit Investgrup”, s-a constatat că societatea a încheiat 49 de contracte de investiții în construcția apartamentelor, din care au fost acumulate 21777300 lei. Acești bani au fost încasați în anul 2012 - 88400 lei, în anul 2013 - 6649600 lei, în anul 2014 - 10059600 lei, în anul 2015 - 2996500 lei și în anul 2016 - 1983200 lei.

Ghenadie Danciuc și Vasile Cebotari au mai afirmat că până la momentul depunerii cererii de chemare în judecată nu au fost efectuate careva expertize. Efectuarea expertizei este precedată de efectuarea unor acțiuni premergătoare (prezentarea ordonanței, cunoștință cu obiectul expertizei, formularea întrebărilor la care trebuie să răspundă expertul, formularea obiecțiilor, solicitarea modificării sau

completării întrebărilor, dreptul de a numi un expert recomandat) la care niciuna din părțile vătămate nu au fost chemate. Pentru investigarea unor asemenea infracțiuni este necesar de efectuat expertiza tehnică în construcție, pentru a stabili gradul de finisare și valoarea cheltuielilor lucrărilor de construcție efectuate și nefinisate, despre starea tehnică a construcției, corespunderea construcției datelor din proiectul de execuție. Pentru efectuarea expertizelor, expertului urma de a fi prezentate documentele ridicate din contabilitatea întreprinderii SRL „Norelit Investgrup”, care nu s-a ridicat până în prezent. De asemenea, organul de urmărire penală nu a solicitat din Registrul bunurilor imobile informația despre dreptul asupra apartamentelor nr.9-57 din blocul locativ nr. 1 din str. Academician Andrei Saharov, mun. Chișinău pentru perioada 2012-2016.

Reclamanții au considerat că datorită faptului că până în prezent procuratura nu a adoptat nicio hotărâre definitivă și legală, depășind orice limită și orice termen, le-au fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei, fapt care necesită a fi constatat printr-o hotărâre judecătorească. Interesul părților vătămate în acest proces este prioritar, deoarece prin atragerea la răspundere penală a factorilor de decizie ale SRL „Norelit Investgrup” va fi restabilită ordinea de drept și drepturile și interesele persoanelor.

În concluzie, Ghenadie Danciuc și Vasile Cebotari au notat că prin tergiversarea examinării cauzei atât ei, cât și rudele acestora, au fost lipsiți de posibilitatea de a avea în posesie și folosință apartamentele procurate din mijloacele financiare agonisite de o viață, prin muncă cinstită, iar suferința psihică a fost cauzată prin faptul că posibilitatea de viață familială și socială au fost alterate. Lipsa spațiului locativ propriu le creează un disconfort, pierderea dreptului de proprietate, frustrări și insuficiențe materiale. Astfel, sunt nevoiți să locuiască la alte persoane sau chiar să închirieze, suportând cheltuieli suplimentare, ceea ce le creează un disconfort și îi determină să sufere de situația socială în care se află, pe parcurs a trei ani, timp în care se examinează pricina, simțind în acest sens insuficiențe materiale, incomodități, stres, frustrări considerabile, muștrări de conștiință din cauza concursului său și vinovăției pentru această situație.

Reclamanții au solicitat constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil și încasarea din bugetul de stat în beneficiul lui Vasile Cebotari a prejudiciului moral în sumă de 100000 lei și în beneficiul lui Ghenadie Danciuc a sumei de 100000 lei.

Prin încheierea protocolară din 05 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu Procuratura mun. Chișinău (f.d. 106-107).

Prin hotărârea din 10 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Ghenadie Danciuc și Vasile Cebotari (f.d. 114, 118-125).

La 13 decembrie 2019, Ghenadie Danciuc și Vasile Cebotari au declarat apel împotriva hotărârii din 10 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 02 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de către Ghenadie Danciuc și Vasile Cebotari și s-a menținut hotărârea din 10 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 160-177).

În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că nu pot fi reținute ca întemeiate alegațiile invocate în cererea de apel precum că, alegerea experților și controlul efectuării în termen a expertizei este obligația organului de urmărire penală, deoarece responsabil de încălcarea termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale este procurorul, conform legii procesual penale. Astfel, până în prezent expertiza judiciară nu a fost finisată din vina statului, indiferent care instituții și organe administrative îl reprezintă, or, deși principala responsabilitate pentru întârzierea opiniilor experților este, în cele din urmă, a statului, totuși nu poate fi pusă în sarcina organelor procuraturii asigurarea prezentării la timp a rapoartelor.

Totodată, Colegiul a menționat că nu pot fi reținute nici argumentele invocate precum că, organul de urmărire penală nu a ținut cont de încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 02 septembrie 2019, prin care a fost obligat organul de urmărire penală – Procuratura mun. Chișinău, oficiul Rîșcani, de a examina cauza penală nr. 2016022108 într-un termen mai restrâns, cu informarea petiționarului despre soluția adoptată (f.d.71-72), or, este întemeiată concluzia prime instanțe precum că instanța de judecată atestă că prin încheierea nominalizată nu s-a constatat încălcarea termenului rezonabil, dar a fost admisă cererea de accelerare a urmăririi penale, pentru a evita riscul încălcării termenului rezonabil.

Mai mult, instanța de apel a relatat că este cert că autoritatea responsabilă de judecarea cauzei în termen rezonabil, este statul Republica Moldova, care însă în speță a întreprins toate măsurile corespunzătoare în vederea examinării cauzei într-un termen rezonabil, or, prin cumulul criteriilor în dependență de care se apreciază rezonabilitatea termenului de examinare a acțiunii civile în cadrul dosarului penal, perioada de referință de examinare a acțiunii civile în cadrul dosarului penal nu depășește limita rezonabilității, deoarece cauza penală este complexă, în care figurează mai mult de 50 părți vătămate și martori, fiind necesar de a efectua mai multe acțiuni de urmărire-penală, iar aflarea dosarului timp de 3 ani la expertiză, precum și neefectuarea expertizei timp de 3 ani s-a datorat insuficienței experților în domeniu și volumul mare de lucru din cadrul laboratorului. Prin urmare, circumstanțele invocate nu pot fi imputate organului de urmărire penală, procurorului, etc.

La 27 iulie 2020, Ghenadie Danciu și Vasile Cebotari au declarat recurs împotriva deciziei din 02 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate și a hotărârii din 10 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea soluției recurenții au invocat prevederile art. 432 alin. (2), lit. c) Cod de procedură civilă, deoarece atât prima instanță, cât și instanța de apel, nu au admis o satisfacție echitabilă pentru reclamanți.

Mai mult, Ghenadie Danciu și Vasile Cebotari au relatat că instanțele de judecată au examinat în mod eronat cauza, deoarece faptul că au constatat că 3 ani nu depășește termenul rezonabil de efectuare a urmăririi penale, iar lipsa cadrelor și volumul mare de lucru al experților CNEJ, nu poate fi imputată organului de urmărire penală, nu este caracteristic unui stat democratic.

Recurenții au mai notat că CNEJ este o subdiviziune subordonată Ministerului Justiției, care a fost constituită prin Hotărârea de Guvern nr. 1412 din 27 decembrie 2016, având forma de organizare juridică de agenție, care implementează politica

statului în domeniul efectuării expertizelor judiciare și coordonează activitatea practică în domeniul expertizei judiciare. Or, în cadrul examinării cauzei, procurorul nu a prezentat probe că a sesizat Ministerul Justiției referitor la lipsa experților și volumul mare de lucru.

La 04 august 2020, în adresa intimațiilor Ministerul Justiției și Procuraturii mun. Chișinău, of. Rîșcani a fost expediată copia cererii de recurs depusă de către Ghenadie Danciuc și Vasile Cebotari, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 185).

La 19 august 2020, Procuratura mun. Chișinău, sediul Rîșcani a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Ministerul Justiției să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată participanților la proces, la 18 iunie 2020, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexate la materialele cauzei (f.d. 178), însă date despre recepționarea adecvată a deciziei contestate, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ghenadie Danciuc și Vasile Cebotari, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ghenadie Danciuc și Vasile Cebotari, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat nu se referă la dezacordul

recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Considerațiile de mai sus sunt suficiente pentru a permite instanței de judecată de a reține existența temeiului prevăzut la articolul 433 lit. a) Cod de procedură civilă. În atare condiții, conjunctura respectivă confirmă că marja de apreciere a instanței de recurs nu a fost disproporționată cu obiectivele securității raporturilor juridice și buneii administrări a justiției, după caz, s-a accentuat rolul instanței supreme de a interpreta uniform legea și de a soluționa litigiile apărute în cadrul aplicării legilor, în raport cu obiecțiile formulate în recurs. Deci, în opinia instanței, normele de drept nu au format un obstacol care să afecteze esența dreptului recurenților de acces la instanță.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de articolul 6 parag. 1 din C.E.D.O., instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză și de trăsăturile speciale ale procedurii în ordine de recurs (a se vedea, inter alia, *Latourniere vs Franța*, 10 decembrie 2002, parag. 2; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). În concepția instanței europene, articolul 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind lipsit de șanse de succes (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag. 45; *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag. 46; *Guelfucci vs Franța*, 3 iulie 2018, parag. 42 - 44). Aceste raționamente se transpun direct în cazul de față, de vreme ce esența și temeiurile din recursul dedus judecății, inclusiv și argumentele din el, nu sunt în stare să afecteze legalitatea deciziei atacate sau a procedurii în ansamblu.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Ghenadie Danciuc și Vasile Cebotari, urmează a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ghenadie Danciuc și Vasile Cebotari.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu